

Hierdie nommer van T.N.& A. bevat 'n drietal artikels wat voortgekom het uit 'n simposium oor die lewe en werk van die skrywer S. P. Petersen wat deur die Departement Afrikaans en Nederlands van die Universiteit van Wes-Kaapland gehou is. Dit sluit ook twee artikels in deur Indonesiese neerlandici, 'n stap in die rigting van 'n nuwe noord-suid-uitwisseling. Hierdie twee artikels is gegrond op referate wat gelewer is op die *Congres Veertig Jaar Studie Nederlands in Indonesië* wat in April 2010 in Jakarta gehou is. Die nommer sluit af met 'n artikel wat deel uitmaak van 'n uitgebreide studie as aanloop tot 'n J.M. Coetzee-biografie

Hein Willemse ondersoek in sy "S.V. Petersen se poësie van verwantskap" 'n volgehoue spanning in hierdie digter se oeuvre, naamlik dié met sy blanke land- en taalgenote. Aspekte van taalverwantskap asook vormlike aspekte van sy poësie word in die verband nagegaan. Ten slotte word 'n oorsig gegee van die verwantskapstema "wat beweeg vanaf vervreemding, gebrokenheid en verwyrt tot ontnugtering en later digterlike optimisme".

Frank Hendricks gebruik 'n taalkundige invalshoek, die Variasietaalkunde, in sy "Op die taalspore van S.V. Petersen: 'n blik op sy verrekening van taaldiversiteit". Hy rig hom op die skrywer se prosawerk met die vraag "hoé hy in Afrikaans geskryf het". Dit vorm vir hom 'n poort tot die taalsituasie van die jare veertig as sodanig en Petersen se belewenis in interpretasie van die diversiteit van Afrikaans. Sy gevolgtrekking is dat die skrywer in die opsig 'n plek verdien langs onder andere Adam Small en Peter Snyders en volle krediet moet kry vir sy pionierswerk met die ontginning van Kaaps as literêre medium.

Wium van Zyl gaan in sy "S.V. Petersen, 'n pure impure digter of 'siende blinde enkeling'" die immanente poëtikale aspekte van Petersen se digwerk na. Hy plaas dit in verband met die dominante poëtika in Afrikaans ten tyde van sy debuut, maar wys die kontak aan met sy tydgenoot D.J. Opperman en 'n rigtingverlegging wat daarmee saamgaan. Vervolgens situeer hy die digter se werk binne die omvattende poëtikale model van A.L. Sötemann.

In Mursidah se "Erkenning-Herkenning-Ontkenning: *Titus* van Karin Amatmoekrim" kom die identiteitsproblematiek en etnisteit naas kwessies soos mag teenoor magteloosheid en orde teenoor chaos aan bod. Amatmoekrim is 'n Surinaamse skrywer met 'n Javaanse moeder en 'n Chinees-Kreoolse vader. Haar hoofkarakter, Titus, is half-Surinamer, half-Nederlander.

In die Indonesies-Nederlandse literatuur staan die presentasie van Chinese vroue agter by dié van mans volgens Widjajanti Dharmowijono. Haar artikel "Van bloemenfeetjes en schraapzuchtige heksen" definieer egter reeds in die titel die breë

verskeidenheid in die uitbeelding wat wel voorkom. Hierdie vroulike karakters is daarom ook nie minder interessant as die manlike verteenwoordigers nie. Sy sluit hierby ook van geboorte nie-Chinese vroue in met Chinese mans. Sy fokus in die verband ook spesifiek op die “nga” of “njai” (inheemse vroue of houvroue van Chinese sowel as Chinese vroue van Europese mans). Een van die bevindings is dat die vroulike figure in ’n groot mate ontkom het aan die stereotipe negatiewe literêre beeldvorming waaraan Chinese mans onderhewig was.

Die Suid-Afrikaanse Nobelpryswenner J.M. Coetzee het saam met sy internasionale roem ook slagoffer geword van biografiese foute wat wyd via die internet na kritici versprei is. J.C. Kannemeyer wys in “‘Die labarint van my geskiedenis’: J.M. Coetzee se voorgeslagte, wortels en die herkoms van sy skryftalent” van die hardnekkigste gevalle aan. Hierdie artikel bied ’n regstelling en is gegrond op ondersoek van oorspronklike dokumente en die genealogie van die Suid-Afrikaanse Coetzee-familie. Dit bied ook die agtergrond van die historiese figuur wat as die karakter Jacobus Coetzee (nie ’n direkte voorsaat van die skrywer nie) voorkom in *Dusklands* (1974). Onder die voorsate aan moederskant, die Du Biels, blyk moontlike draers van ’n skrywersgene te wees.

Die termyn vir die huidige redaksie kom met hierdie nommer tot ’n einde. Ons bedank graag ons keurders, Christa van Zyl wat die uitleg en grafiese ontwerp gedoen het asook die skrywers wat dit die afgelope jare moontlik gemaak het om die tydskrif ’n sukses te maak. Vir Phil van Schalkwyk, die nuwe redakteur, wens ons graag alles ten beste toe.

Universiteit van Wes-Kaapland